

Preken holdt på konfirmantleir. Konfirmantene dramatiserte teksten.
Drama / rollespill. Fortelleren - Lasarus - Marta - Jesus - Noen av dem.

Prekentekest: Joh.11,17-27.37-44

Fortelleren: Da Jesus kom fram, fikk han vite at Lasarus alt hadde ligget fire dager i graven. Betania ligger like ved Jerusalem, omtrent femten stadier fra byen, og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over broren. Da Marta hørte at Jesus kom, gikk hun for å møte ham; Maria ble sittende hjemme. Marta sa til Jesus:

Marta: Herre, hadde du vært her, var min bror ikke død. Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil han gi deg.

Jesus: **Din bror skal stå opp.**

Marta: Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag.

Jesus: **Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?**

Marta: Ja, Herre, jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden.

Noen: Kunne ikke han som har åpnet øynene på den blinde, også gjort at denne mannen ikke var død?

Fortelleren: Jesus ble igjen opprørt og gikk bort til graven. Det var en hule, og en stein var lagt foran den. Jesus sier:

Jesus: **Ta steinen bort!**

Marta: Herre, det lukter alt av ham; han har jo ligget i graven i fire dager.

Jesus: **Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?**

Fortelleren: Så tok de bort steinen. Og Jesus løftet blikket mot himmelen og sa:

Jesus: **Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste at du alltid hører meg. Men jeg sier dette for folkets skyld som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg. (Så ropte han med høy røst:) Lasarus, kom ut!**

Fortelleren: Da kom den døde ut, med liksvøp rundt hender og føtter og med et klede bundet over ansiktet.

Jesus: **Løs ham, og la ham gå.**

Preken

Marta og Maria hadde det vondt, fryktelig vondt, så vondt som bare de har det som mister noen de er glad i. Døden virker så meningsløs og så ubarmhjertig når den rammer et ungt menneske. Døden nytter det ikke å flykte fra. Noe av det sikreste i livet er at vi alle en gang skal dø, hvis da ikke vi lever helt til Jesus kommer igjen, og det kan godt skje.

Når noen dør blir de borte for oss. Vi sørger, for vi får ikke se dem igjen så lenge vi lever, og det gjør vondt. Nesten hver uke står det dødsannonser i avisen. Noen av dere har sikkert opplevd at noen i familien har dødd. Noen har også opplevd sorg. Sorg kommer ikke bare når én vi er glad i dør. Sorg kommer også når vi blir veldig fortvilet; føler at andre svikter, eller når noen som står oss nær gjør noe som skuffer oss. Da føler man seg lett alene og ganske hjelpeløs.

For de menneskene som opplevde sorgen da Lasarus døde, kom Jesus som den store befrieren. De trodde Jesus kom for sent til å gjøre noe, men han befridde Lasarus fra døden, og han befridde alle fra sorgen og fortvilelsen. På den måten viste Jesus at himmelriket var kommet nær.

For oss er døden et stort skille. Vi kan ikke gjøre noe med det. Det er ikke alltid vi kan gjøre noe med årsaken til sorgen, men Jesus har lovet å være hos oss også i dag, men ikke bare når vi sørger eller har det vondt. Jesus vil vi skal regne med ham hver dag. Da han møtte Bartimeus, som vi hørte om i går, da spurte Jesus: "Hva vil du jeg skal gjøre for deg?" Jesus trengte seg ikke på. Han ventet på invitasjon. Bartimeus visste at han kunne få hjelp hos Jesus. Han hadde sett hvem Jesus er. Han var blind, men hadde likevel sett mer enn mange.

I Johannesevangeliet presenterer Jesus seg med ordene "Jeg er", og han legger til ord som; Den gode hyrde, Veien, Sannheten og Livet. Det er den samme måten å si hvem en er på som Moses en gang hørte da han spurte Gud ved den brennende tornebusken: "Hvem er du Gud, hva er ditt navn? Hva skal jeg si du heter når israellittene spør etter ditt navn?" Da sa Gud til Moses: "Jeg er den jeg er. Slik skal du svare israellittene: *Jeg er* har sendt meg til dere." På hebraisk lyder det Jahve.

Jesus presenterte seg for Marta som "Jeg er." Han var ikke bare en venn av familien, men også den Gud som hadde åpenbart seg i historien. I møte med sorgen og døden sa han: "Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg, skal leve om han enn dør." Og så la han til det personlige og nærgående spørsmålet: "Tror du dette?" Marta måtte svare selv. Og hun visste hva hun skulle svare.

"Den som tror på meg," sa Jesus, "skal leve om han enn dør." Om vi tror på Jesus, eller ikke, avgjør om vi skal leve for evig sammen med Jesus. Tror vi på Jesus så tror vi også at det han har sagt er sant. Jesus ønsker at alle skal tro på ham.

I løpet av konfirmasjonstiden får dere konfirmanter gode muligheter til å bli bedre kjent med hvem Jesus er. Forhåpentligvis vil dere forstå at å være kristen er langt fra trøtt og kjedelig. Dere står på terskelen til den voksne delen av livet, og dere må etter hvert selv ta et større ansvar for deres eget liv.

Troen kommer ikke bare sånn helt av seg selv uansett hva dere gjør. Troen henger sammen med at dere hører om Jesus, og at dere er til stede der Jesus har sagt han vil møte dere. Jesus møter deg når du ber, når du leser i Bibelen, er i fellesskapet med andre kristne og i nattverden i kirken. Der har Jesus sagt han vil være til stede og møte deg hver dag. Jesus var bestevennen til Marta, Maria og Lasarus. Han vil være din bestevenn for alltid.

Det evige livet er ikke bare noe som kommer en gang der fremme. Det evige livet er å være sammen med Jesus hver dag nå, og i tillegg etter at vi dør. Men vi må begynner mens vi lever her.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.